N°. 69. A°. 1837.

MAANDAG DEN 28sten AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Paramaribo, den 24 Augustus 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van heden, N°. 865/772, is bepaald, dat gedurende de afwezigheid van den Gouvernements Secretaris, die met eene zending naar de Kolonie *Demerary* is belast, de officiele stukken van de Gouvernements Secretarij emanerende, zullen gecontrasigneerd worden door den 1sten Commies F. C. COBLIJN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Paramaribo, den 25 Augustus 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van heden, N°. 873/780, is de Heer R. GOLLENSTEDE benoemd tot het bewerkstelligen der bij § 6 van de resolutie van den 21 dezer, N°. 861/768, bepaalde Taxatie van de Huurwaarden van alle Huizen en Erven aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, en zulks in plaats van den Heer G. L. RUPERHOFF, die, uithoofde van ongesteldheid, van deze Commissie is verschoond.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

BURGERLIJKE STAND.

Paramaribo, den 23 Augustus 1837.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JACQUES LIONARONS en LOUISA SALOMONS, beide geboren en woonachtig te *Suriname.*

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Advertissementen.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvende besteden, de levering van (20) *Twintig* Pontsladingen *SCHULPEN*, te leveren aan het Fort *Nieuw Amsterdam;* op de konditien en voorwaarden welke voor de gegadigden ten zijnen Kantore ter lezing liggen, en alwaar de verzegelde inschrijvingsbilletten zullen worden aangenomen, tot Zaturdag den *tweeden* September aanstaande, des mogens ten *negen* ure.

Paramaribo, den 25 Augustus 1837.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(30323) Op *MORGEN* den 29sten dezer, 's namiddags 4 uren, zullen de ondergeteekenden door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, publiekelijk verkoopen:

82 koppen *SLAVEN*, laatst gewerkt hebbende op de Plantadje *Vlugt en Trouw* en aankomende Mr. J. J. UITWERFF STERLING qq. c. s.; — alsmede diverse MATERIALEN en andere GOEDEREN, waaronder een groote *Zes-riems* TENT-CORJAAL en een LASTDRAGER.

De Slaven en Goederen zijn heden en morgen aldaar ter bezigtiging.

Paramaribo, den 28 Augustus 1837.

A. VAN MEERTEN qq.
JAN DE JAGER Ez. qq.

(30341) De bij vorige Couranten geannonceerde verkoop van de *helfte* in de PLANTAADJE *NIEUW MOCHA*, aankomende de Erven F. CRAMER, zal plaats hebben op *MORGEN*, den 29sten dezer, 's namiddags 4 uren, door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS; alwaar de bewijzen van eigendom en veilconditie, voor de gegadigdens ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 28 Augustus 1837.

JAN DE JAGER Ez. qq.

(30340) De Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, zal op Dingsdag den 29sten Augustus e. k., des namiddags om 4 uren, op Vendu verkoopen:

Den Neger genaamd *STEPHANUS*, gewoon aan het *Plantagie - werk*; aankomende den Boedel wijlen den Heer J. L. P. L. FREUBEL.

Paramaribo, den 28 Augustus 1837.

J. P. L. WEIMANN

heeft gelost uit *de Astrea* en presenteert te koop:

Een Chiffonaire, Thee-Tafel, Schrijf- en Scheerkistjes, extra Aanzetriemen, BARBER Scheermessen, Tafel- en Desertmessen en Vorken met en zonder balans, compositie Potage en Eetlepels, Pennemessen, *Patent* enk. en dubb. Hagelzakken, Kruidhoorns en *Pistonkokers*, Pistons Jagtkoord, fijn en ord. verlakte Theebladen, ord. en fijne Theeserviesen, Presentkoppen en dito Waterglazen, gemonteerde Lepelkistjes, Kurken met zilver en pleet, A en B Klarinetten, B en F en Pijper Fluiten, Dam- en Schaakborden, Omberdoozen, fijne Speelkaarten, fijne Teeken- en Eng. Verfdoozen, Eau de Cologne, Macassar Olie, Toilet-Spiegels in soorten, geslepen roode echte Cornalijn en andere GOEDEREN meer.

Wijders nog in voorraad: Versche *PROVISIEN*, &c., aangebragt per Kapt. IPSEN, ingevolge annonce van ll. week in de Courant van J. L. FUCHS. (30342)

MAATSCHAPPIJ:

TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.

☞ ALGEMEENE VERGADERING der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen,* op Dingsdag den 29sten Augustus 1837, des Avonds ten *half acht* ure, in het Gebouw der Loge *Concordia.*

BALLOTAGE: De Heeren W. H. LANS en C. D. L. GADDUM.

VOORLEZING: Het Lid D. JANSSEN EIJKEN SLUIJTERS.

GEBROEDERS POS

Hebben de Eer, het geëerd Publiek te verwittigen, dat zij op Donderdag den 7den September e. k. (in plaats van den 31sten dezer), in het lokaal boven het Waaggebouw, met adsistentie van de Heeren Liefhebbers van het Muzijk-Genootschap *HARMONICA*, ten behoeve der

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
WELDADIGHEID,

zullen geven, een groot VOCAAL en INSTRUMENTAAL *CONCERT*, waarvan het *Programma* in tijds zal worden bekend gemaakt.

De Entrée-billetten zijn te bekomen bij den Heer J. C. HEIJMANS, à *f* 5.

Paramaribo, den 25 Augustus 1837.

VERMIST:

In den morgen van den 25sten dd., gaande van het Gouvernement naar de *Combé:* Eenen *GOUDEN HOROLOGIE - SLEUTEL* in *haar* gewerkt, waarop de Letters C. J. L., H. V. E. en M. E. L. op de eene zijde, C. S. en S. M. F. op de andere zijde uitgedrukt staan.

De eerlijke Vinder zal bij de terugbezorging ter dezer DRUKKERIJ, *genereus* beloond worden. (30343)

Paramaribo, den 27 Augustus 1837.

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

Dingsdag, den 22 Augustus 1837.

De OPSTAL, staande op het Erf, aan de *Graven- of Soldatenstraat*, La. D. No. 54; aankomende het Gouvernement. *f* 100. — ABRAHAM BUENO DE MESQUITA SENIOR.

Ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Vrijdag, den 25 Augustus 1837.

De Grond NIEUWZORG, gelegen aan het pad van *Wanica;* aankomende den Boedel wijlen MOZES DEL PRADO. *f* 255. — ISAAC DEL PRADO.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, de Engelsche Sloep *Mary*, Kapt. N. CHAMPION, naar Demerary.

Den 21sten, de Noord-Amerik. Brik *Sarah Ann*, Kapt. W. E. HERRICH, naar Glouchester; lading: 180 vaten Malassie.

Idem, de Noord-Amerik. Brik *Rinaldo*, Kapt. J. PARSONS JR., naar Curaçao.

Mengelingen.

DE KEUS VAN EENEN ECHTGENOOT.

(Vervolg en Slot van No. 68.)

„ Neen, dat is al te erg!" riep de Baron, „ wat wilt gij dan nog, mijn lieve Graaf! gij zijt de hardnekkigste verdediger, die er kan bestaan; want gij zet alles op het spel, alleen om maar gelijk te hebben. „ Ik" — vervolgde hij vleijend, „ weet AMALIA's waarde beter te schatten; ik schik mij geheel naar haren wensch, en om een einde

aan de zaak te maken, zoo verzoek ik u verschooning voor elke uitdrukking, die u mogt beleedigd hebben; zijt gij nu voldaan?"

De Graaf zag hem zwijgend aan, en knikte met het hoofd. AMALIA echter vatte met bevallige verlegenheid HOHENSEE's hand en sprak op eenen zachten toon: „Mijne keuze is beslist; — aan wien zoude ik mijn levensgeluk veiliger vertrouwen, dan aan den man, wiens teeder begrippen van eer ook die zijner toekomende gade zullen bewaren; wiens zachtaardige denkwijze haar eenen zachten toegevenden echtgenoot belooft, en die, dewijl hij de regten van een vreemd volk eert, ook die zijner echtgenoot achten zal. Aan u Baron SORBEN! moet ik bekennen, dat ik een zeer dubbelzinnig wezen ben, die de Chinezen, wel is waar, niet bemin, maar toch dikwijls onbezonnenheden bega, die gij, volgens uwe zoo even geuite meening zekerlijk met den naam van Chinezenstreken zoudet vereeren. Wat ik dan te verwachten zou hebben, hoe uwe spotternij mij kwetsen, uwe onverdraagzaamheid mij bedroeven zoude, behoef ik naauwelijks te herinneren."

De Graaf had van het laatste gedeelte harer redenering niets gehoord. In zijn geluk verzonken en zalig in hare aanschouwing, hield hij hare hand aan zijne borst gedrukt. — De Baron stond een oogenblik sprakeloos en zonder beweging maar zich spoedig herstellende, sprak hij op zijnen gewonen toon: „Ik wensch ulieden geluk, met het schoone verbond, dat gij zoo even hebt gesloten, en om u van de opregtheid van mijnen wensch te overtuigen zal ik alles aanwenden, dat de Graaf tot gezant naar China benoemd worde. Zijne bekoorlijke vrouw zal hem zonder twijfel vergezellen, en zij kunnen zich dan beide aan de bestudering van een volk, dat hun zoo aanlokkelijk schijnt, geheel toewijden. Ik zie in mijne verbeelding uwe aanmerkingen reeds gedrukt, die bij de uitgerekte welsprekendheid van den Graaf, en de scherpe opmerkende blik zijner belangrijke vrouw, een werk van verscheiden deelen beloven. Ik zal de eerste zijn, die er op inteekent, en bij eene mogelijk zeer nabij zijnde uitgave, mijnen boekhandelaar last geven, om vooral aan mij het eerst te denken." Hij boog vlugtig en verliet het gezelschap. AMALIA's vader echter vatte de handen der twee hem zoo dierbare wezens, en sprak met diepe ontroering: „Menschelijkheid en erkenning van verdiensten hebben ulieden vereenigd en zullen uw geluk zekerlijk duurzaam bevestigen!"

„Gewis, lieve vader!" antwoordde AMALIA, levendig en met hare gewone goedaardige moedwilligheid, „de Chinezen hebben ons vereenigd, en dat is alles, wat men bij de tegenwoordige mode en de ingenomenheid met hen kan vorderen maar, onder ons gezegd, wensch ik toch van harte, dat er van het door SORBEN aangekondigde geschrift, niets mag komen, want als mijne aanmerkingen het werk zouden moeten kroonen, zouden zij den lezer reeds op de eerste bladzijde vervelen." Lagchend dreigde haar de vader met de vinger, en de Graaf kuste de hand zijner bevallige bruid, terwijl hij zijn geluk in hare oogen las en in hare bekoorlijkheid vond.

MUZIKALE KWELLINGEN.

Gewis, vele Lezers der elegante wereld deelen deze kwellingen met mij.

De beoefening der schoone kunsten neemt in de gezegde wereld zoo zeer de overhand, dat een eerlijk, eenvoudig, alledaagsch mensch, zoo als ik, daardoor bijna om hals gebragt wordt.

Onder de algemeene in zwang zijnde schoone kunsten heb ik van de hoorbare het meeste te lijden. De muzijk is, trouwens, eene edele kunst, slechts jammer, dat *zij geleerd worden moet!* — Doch daar tref ik juist het gevoelige plekje, welks onzachte aanroering deze jammerklagt doet ontstaan.

Dat de tallooze liefhebbers, die er onophoudelijk „liefhebberij" in vinden, in de avondgezelschappen, bij theevisites en andere bijeenkomsten ons trommelvlies met zingen en spelen zoo ruw te havenen als immer een Looijer zijne kalfs- en schapenvellen, ons lastig vallen — dat zou er nog meê door kunnen; want: waarom laat men zich in een gezelschap, waar dergelijke kunstoefeningen aan de orde van den dag zijn, vinden? Men slurpt toch bij die gelegenheid een kopje echte Joosjesthee en proeft bovendien nog menigerlei lekkernij. De ooren mogen de tong ook somwijlen wel een klein offer brengen!

Neen, daarvan spreek ik niet! Dat zijn willekeurige muzikale kwellingen. Maar mijne onwillekeurige verdienen gewis het harmonische medelijden van de Lezers. Leert dan niet heden ten dage alles muzijk? Staan dan niet in de huizen aan beide zijden der straten tien Piano-Forto's, benevens verscheiden Klavieren met pedalen? Worden dan niet de wald- (of woud) hoorns op eene ten uiterste lastige wijze tot huishoorns, en blaast niet ieder handwerksgezel op de fluit (om van de mondharp niet te spreken)? Zingen niet de dienstmeiden AGATHA's Cavatine, waarin: „de wolk zich bedekt" (1), en fluit niet MICHEL, de meesterknecht, KASPERS drinklied, noot voor noot? Heeft PHILIPPIJNTJE, de dochter van onzen buurman, niet een draai-orgel voor haar kermisgeschenk bekomen, hetwelk de uitgezochte stukjes uit de tooverfluit speelt? Fluit niet de kanarievogel voor het venster van onzen buurman; den kleedermaker: „Schept vreugde in 't leven," terwijl aan de andere zijde het winterkoningje van den zadelmaker het trompetterstukje aanheft, zonder het immer ten einde te brengen? — Het is waar, hij begint in vergoeding midden in het koraal: „nu rusten alle wouden," eenen zekeren luchtigen toon, waarvoor ik welvoegelijkshalve den tekst niet zal noemen.

Ach vrienden! hebt gij wel ooit den „wanhopigen muzijkant" van HOGART gezien. — Het is een heerlijk blad.

Voor het huis van den armen Componist, slijpt eene lompe kerel zijne bijl; eene bedelaarster zingt met eenen wijden, scheeven mond eene ballade, terwijl hare hongerige kinderen schreijen. Een varkendrijver blaast op zijn' krommen hoorn en een lijvig melkmeisje krijt hare waar uit. Nog menig ander wanklinkend geluid klinkt van de straat naar boven; maar aan het open venster staat de wanhopige muzikant; bijna met het gelaat van eenen huilenden hond. Hij steekt de vingers in de gehoorgangen, en zijn strijkstok steekt als een ezelsoor buiten het venster. Dat vrienden! dat is mijn beeld! (Gij ziet, ik ben bescheiden.) Maar scherts ter zijde, ik word erg geplaagd van den muzikalen invloed!

Ik bewoon in een stadje een huisje met een tuinkamertje (al deze verkleiningwoorden zijn hier wel geplaatst); van drie zijden komen de huizen met hunne achtervertrekken tegen mijn tuintje aan. Dit tuinkamertje is mijn museum; voormaals, ach, een zoo stil, heimelijk plekje! Nimmer stoorde een wanklank van buiten de zachte slingeringen van de harmonie daar binnen, alle ambtszorgen en verdrietelijkheden bleven daar buiten, zoodra ik over den gewijden drempel trad, en ik heb hier, zonder roem gesproken, mijne beste stukken voor u geschreven. Maar geen geluk is bestendig: geene rust — behalve ééne — wordt niet bedreigd door aannaderende onrust. De toenemende bevolking van het stadje vulde al die achtergebouwen rondom mijn tuintje met bewoners, en de opgekomen muzikale beschaving voltooide mijne ellende.

Stelt het u levendig voor, mijne Lezers! dat aan mijne linkerhand twee stevige door en door gezonde knapen, met bewonderenswaardige longen, voorgenomen hebben virtuosen op den waldhoorn te worden; dat over mij twee kastemakers knechts, die zich met één vlijtig in het zingen van Tijroolsche gezangen oefenen, *con amore*, de fluit blazen; dat in het huis daar naast eenige leerlingen op de trompet bij hunnen meester les nemen; dat aan mijne regterhand een staartstuk door eene muzikale vriendin behandeld wordt, welke, de hemel weet waar, gelezen of gehoord heeft, dat men om iets degelijks op dit instrument te kunnen voor den dag brengen, dagelijks ten minste vijf uren moet arbeiden, (hare eigene uitdrukking voor spelen.) Stelt u dat alles voor, vrienden, en gij kent mijn ongeluk nog slechts ten halve, want moet ik het niet mede in rekening brengen, dat aan de overzijde der straat een leerling op de viool speelt? verder op, een fagot schorre toonen uitbrult en een kleine lieve aardige jongen om hoog op het duivenslag op zijn blaasroer de idyllische toonen van den herdershoorn zoekt na te baauwen? Hoe? dat zou ik onbemerkt laten? — neen, dat kan geen eerlijk elegant mensch van mij verwachten!

Geduld! thans hef ik het laatste vers van mijn klaaglied aan.

Mijn buurman heeft een' allerliefsten poedel en sluit denzelven op, wanneer hij in de stad zijne zaken verrigt. De man heeft gelijk; maar de hond huilt, en heeft ook gelijk. Eindelijk zijn onlangs al de katten mijner buren er achter gekomen, dat mijn tuintje een bekwaam *rendez-vous* voor derzelver verliefde onderhandelingen ware, en zij drukken aldaar hunne teedere gevoelens door zoodanige toonen uit, dat men wel kan bespeuren, dat zelfs de lieve dieren in de beoefening der muzijk vorderingen maken.

Ik ben gereed, en wil slechts nog opregt bekennen, dat ik somtijds met niet geringer woede dan HOGARHTS muzikant toont, het venster openruk en gansch buiten mij zelven lamenteer: „Nu blaast, strijkt, neuriet, zingt, kwaakt, trompet, huilt dan, dat gij zwart wordt, gij lieve menschen en verwenschte dieren! Ik moet voor de elegante wereld schrijven en gij overschreeuwt mijne beste Ideën! Wee, wee over u en de muzikale eeuw!"

Kortom, vriend Redakteur! Gij ziet uit dit alles, helaas, maar al te duidelijk, dat de Lezers mijner bijdragen in het vervolg het hoofd zullen schudden en zeggen: „De man neemt zigtbaar af, en het zal weldra tijd voor hem zijn, de pen neêr te leggen."

(1) In plaats van *haar*, namelijk de Zon. De overeenkomst in het Hoogduitsch van *sie* en *sich* geeft aanleiding tot dezen onzin.

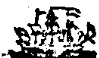
LOSSE GEDACHTEN.

Hetgeen in de wereld de meeste zorgen veroorzaakt, — het lieve goud — baart in de romans geene de minste bekommering. En toch is het juist de zorg om het goud, die de wereld zoo met romans overstroomt. Hoe armer de romanschrijver is, des te rijker maakt hij gewoonlijk zijne helden aan geld en goederen. Hetgeen wij niet bezitten, schijnt ons doorgaans als het hoogste goed toe, want wenschen stelt den prijs der dingen hooger dan bezitten.

Het streven naar rijkdom en goud is zoo prozaïsch, dat een romanheld, door hier naar te jagen, zou ophouden onze belangstelling te verwekken. Een ideaal moet naar hoogere goederen streven, en intusschen moet toch de romanschrijver het leven voorstellen en beschrijven, zoo als het is. Veel geëischt! —

Het is zeer moeijelijk zich zelve te betrachten, maar nog moeijelijker dit anderen te doen. Slechts weinige menschen zijn daartoe geschikt en door de natuur bestemd een blik in hun eigen hart te werpen, en zoo eene duidelijke beschouwing van zich zelve en anderen te verkrijgen. Het is merkwaardig, dat wij desniettegenstaande zoo gaarne anderen overluid beoordeelen. Het grootste gedeelte van hetgene wij van anderen denken en spreken moet noodwendig valsch zijn.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Dina Maria, Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres bij Degenhard en Kramer.—Sluit 31 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Phœnix, Kapt. J. C. Töpper. — Adres bij Degenhard en Kramer. Sluit ultimo Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Verwachting, Kapt. K. H. Hillers. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Kofschip Edams Welvaren, Kapt. J. Meijer. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het snelzeilend Driemast gekoperd Galjootschip Catharina Jacoba, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres bij van West en de Hart.

Het Nederlandsch gezinkt Schooner Kofschip Harmonie, Kapt. A. van der Meijden. — Adres bij van West en de Hart.

Het gekoperd Kofschip Amsterdam, Kapt. C. Abrahamsz Jr. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd Kofschip de Zwaan, Kapt. C. J. van Driesten. — Adres bij J. M. Samson.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Sophia Cicilia, Kapt. B. F. Ipsen.—Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip 't Vertrouwen, Kapt. C. Zaal. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Hillegonda I.M., Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.